

REGULAMENTUL (UE) 2021/168 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 10 februarie 2021****de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1011 în ceea ce privește exceptarea anumitor indici de referință pentru cursul de schimb valutar la vedere din țări terțe și desemnarea unor indici care înlocuiesc anumiți indici de referință care încetează și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Pentru a-și acoperi riscurile de fluctuație a ratei de schimb implicând monedele care nu pot fi convertite cu ușurință într-o monedă de bază sau implicând monede care fac obiectul unui control al schimburilor valutare, societățile din Uniune încheie instrumente financiare derivate valutare nelivrabile, de tip forward și swap. Indisponibilitatea unor indici de referință pentru cursul de schimb valutar la vedere pentru calcularea plăților datorate în cadrul instrumentelor financiare derivate valutare ar avea un efect negativ asupra societăților din Uniune care exportă către piețe emergente sau care dețin active sau pasive pe aceste piețe, având drept urmare expunerea la fluctuațiile monedelor piețelor emergente. După expirarea perioadei care se încheie la 31 decembrie 2021 prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ (denumită în continuare „perioada de tranziție”), utilizarea de indici de referință pentru cursul de schimb valutar la vedere furnizați de un administrator care se află într-o țară terță, altul decât o bancă centrală, nu va mai fi posibilă.
- (2) Pentru ca societățile din Uniune să își poată continua activitățile comerciale, reducând în același timp riscul de schimb valutar, anumiți indici de referință pentru cursul de schimb valutar la vedere care sunt folosiți în instrumentele financiare pentru calcularea plăților contractuale și care sunt desemnați de Comisie în conformitate cu anumite criterii ar trebui excluși din domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2016/1011.
- (3) Având în vedere necesitatea unei revizuirii aprofundate a domeniului de aplicare al Regulamentului (UE) 2016/1011 și a dispozițiilor sale privind indicii de referință furnizați de un administrator care se află într-o țară terță (denumiți în continuare „indici de referință din țări terțe”), actuala perioadă de tranziție pentru indicii de referință din țări terțe ar trebui prelungită. Comisia ar trebui să aibă competența de a prelungi în continuare perioada de tranziție prin intermediul unui act delegat, cu maximum doi ani, în cazul în care evaluarea pe care se bazează respectiva revizuire demonstrează că expirarea prevăzută a perioadei de tranziție ar fi în detrimentul utilizării în continuare a indicilor de referință din țări terțe în Uniune sau ar reprezenta o amenințare la adresa stabilității financiare.

⁽¹⁾ JO C 366, 30.10.2020, p. 4.

⁽²⁾ JO C 10, 11.1.2021, p. 35.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 19 ianuarie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 2 februarie 2021.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 (JO L 171, 29.6.2016, p. 1).

- (4) Prelungirea perioadei de tranziție pentru indicii de referință din țări terțe ar putea reprezenta un stimulent pentru ca administratorii indicilor de referință din Uniune să își transfere activitățile într-o țară terță pentru a nu fi supuși cerințelor din Regulamentul (UE) 2016/1011. Pentru a preveni astfel de eludări, administratorii care se mută din Uniune într-o țară terță în cursul perioadei de tranziție nu ar trebui să beneficieze de acces la piața Uniunii fără să respecte cerințele Regulamentului (UE) 2016/1011.
- (5) Începând cu 31 decembrie 2020, de la încheierea perioadei de tranziție stabilite în Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice ⁽⁵⁾, indicele de referință al ratei dobânzii interbancare de pe piața londoneză (London Interbank Offered Rate – LIBOR) nu se mai califică drept indice de referință critic în temeiul Regulamentului (UE) 2016/1011. În plus, Autoritatea pentru Conduită Financiară din Regatul Unit (FCA) a anunțat în 2017 că nu încurajează și nu obligă băncile contribuatoare să transmită date privind LIBOR după sfârșitul anului 2021. Anunțurile ulterioare ale FCA și ale administratorului LIBOR clarifică faptul că este probabil ca, până la sfârșitul anului 2021, LIBOR să fie lichidat în majoritatea perioadelor și monedelor pentru care se calculează, iar alte perioade și monede ale LIBOR ar urma în 2023. Încetarea sau lichidarea LIBOR ar putea duce la consecințe negative care ar perturba în mod semnificativ funcționarea piețelor financiare din Uniune. Există un număr mare de contracte care afectează operatorii economici din Uniune și care se referă la datorii, împrumuturi, depozite la termen, titluri de valoare și instrumente financiare derivate, care se raportează toate la LIBOR și care ajung la scadență după 31 decembrie 2021 și care nu conțin dispoziții alternative suficient de robuste pentru a acoperi încetarea sau lichidarea LIBOR astfel cum se calculează pentru monedele relevante sau pentru anumite perioade ale sale. Unele dintre aceste contracte și unele instrumente financiare, astfel cum sunt definite în Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾, nu pot fi renegociate pentru a introduce o dispoziție contractuală alternativă înainte de 31 decembrie 2021.
- (6) Pentru a putea asigura funcționarea continuă ordonată a contractelor existente care se raportează la un indice de referință utilizat pe scară largă, a cărui încetare ar putea avea consecințe negative care perturbă în mod semnificativ funcționarea piețelor financiare din Uniune, și în cazul în care aceste contracte sau instrumente financiare, astfel cum sunt definite în Directiva 2014/65/UE, nu pot fi renegociate pentru a introduce o dispoziție contractuală alternativă înainte de încetarea respectivului indice de referință, ar trebui să se stabilească un cadru pentru încetarea sau lichidarea ordonată a acestor indici de referință. Acest cadru ar trebui să cuprindă un mecanism pentru integrarea în aceste contracte sau în instrumentele financiare, astfel cum sunt definite în Directiva 2014/65/UE, a indicilor de referință de înlocuire desemnați. Un indice de referință de înlocuire ar trebui să asigure evitarea imposibilității executării contractelor, care ar putea perturba în mod semnificativ funcționarea piețelor financiare din Uniune.
- (7) Absența unui cadru la nivelul Uniunii privind încetarea sau lichidarea ordonată a unui indice de referință ar putea conduce la soluții de reglementare divergente în statele membre, care ar putea determina ca părțile interesate din Uniune să fie expuse riscurilor legate de insecuritate juridică și imposibilitatea executării contractelor. Pe lângă amploarea expunerii la astfel de indici de referință a contractelor existente și a instrumentelor financiare, astfel cum sunt definite în Directiva 2014/65/UE, riscul crescut de neexecutare a contractelor și de litigii ar putea perturba în mod semnificativ funcționarea piețelor financiare. Având în vedere circumstanțele extraordinare și pentru a aborda riscurile sistemice implicate, este necesar să se stabilească o abordare armonizată pentru încetarea sau lichidarea anumitor indici de referință cu relevanță sistemică pentru Uniune. Prezentul regulament nu aduce atingere competențelor statelor membre cu privire la indicii de referință, care depășesc sfera competențelor conferite Comisiei.
- (8) Regulamentul (UE) 2016/1011 impune entităților supravegheate, altele decât administratorii indicilor de referință, să aibă instituite planuri de urgență pentru situațiile în care un indice de referință se modifică în mod semnificativ sau încetează să mai fie furnizat. Dacă este posibil, aceste planuri de urgență ar trebui să identifice unul sau mai mulți potențiali indici de referință de înlocuire. După cum experiența cu LIBOR o demonstrează, este important să fie pregătite planuri de urgență pentru cazuri în care un indice de referință se modifică semnificativ sau încetează să mai fie furnizat. Autoritățile competente ar trebui să monitorizeze dacă această obligație este respectată și ar trebui să poată verifica prin sondaj gradul de respectare. Prin urmare, entitățile supravegheate ar trebui să aibă disponibile planuri de urgență și orice actualizări ale acestora, astfel încât să le poată transmite, la cerere, autorităților competente, fără întârziere.

⁽⁵⁾ JO L 29, 31.1.2020, p. 7.

⁽⁶⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

- (9) Contractele, altele decât contractele financiare astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2016/1011, sau instrumentele financiare care nu sunt incluse în definiția instrumentelor financiare din respectivul regulament, dar care se raportează și la indici de referință care încetează sau sunt lichidați, ar putea să perturbe, de asemenea, în mod semnificativ funcționarea piețelor financiare din Uniune. Numeroase entități utilizează astfel de indici de referință, dar nu se califică drept entități supravegheate. În consecință, părțile în contractele respective și deținătorii respectivelor instrumente financiare nu ar beneficia de pe urma înlocuirii unui indice de referință de înlocuire. Pentru a atenua, cât mai mult posibil, impactul potențial asupra integrității pieței și a stabilității financiare și pentru a oferi protecție împotriva insecurității juridice, mandatul Comisiei de a desemna un indice de referință de înlocuire ar trebui să se aplice oricărui contract și oricărui instrument financiar astfel cum este definit în Directiva 2014/65/UE, care este supus legislației unui stat membru. În plus, indicele de referință de înlocuire desemnat ar trebui să se aplice contractelor care sunt supuse legislației unei țări terțe dar a căror părți contractante sunt toate stabilite în Uniune, în cazurile în care contractul îndeplinește cerințele prezentului regulament și în cazul în care legislația țării terțe respective nu prevede lichidarea ordonată a unui indice de referință. Această prelungire a domeniului de aplicare nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor Regulamentului (UE) 2016/1011 care nu sunt modificate prin prezentul regulament.
- (10) Înlocuirea statutară a unui indice de referință ar trebui limitată la contracte și la instrumente financiare astfel cum sunt definite în Directiva 2014/65/UE, care nu au fost renegociate înainte de data încetării indicelui de referință în cauză. În cazul în care se utilizează contracte cadru, indicele de referință de înlocuire desemnat se va aplica numai tranzacțiilor încheiate înainte de data relevantă a înlocuirii, chiar dacă, din punct de vedere tehnic, tranzacțiile ulterioare ar putea face parte din același contract. Desemnarea indicelui de referință de înlocuire nu ar trebui să afecteze contractele sau instrumentele financiare astfel cum sunt definite în Directiva 2014/65/UE, care prevăd deja o dispoziție contractuală alternativă adecvată privind încetarea definitivă a unui indice de referință.
- (11) Adoptarea de către Comisie a unui act de punere în aplicare care desemnează un indice de referință de înlocuire nu ar trebui să împiedice părțile la un contract să convină asupra aplicării unui alt indice de referință de înlocuire.
- (12) Indicii de referință și ratele alternative convenite contractual ar putea, în timp, să devină divergente într-o măsură semnificativă și neprevăzută și, în consecință, nu ar mai putea reprezenta aceeași realitate economică subiacentă sau ar putea conduce la rezultate inacceptabile din punct de vedere comercial. Astfel de cazuri ar putea include lărgirea semnificativă în timp a marjei dintre indicele de referință și rata alternativă convenită contractual sau situații în care dispoziția alternativă convenită prin contract modifică baza indicelui de referință de la o rată variabilă la o rată fixă. Întrucât această problemă ar putea apărea în mai multe state membre și deoarece părțile contractante care provin din state membre diferite ar fi, de asemenea, afectate adesea în astfel de cazuri, aceasta ar trebui abordată în mod armonizat pentru a se evita insecuritatea juridică, utilizarea excesivă a procedurilor contencioase și, în consecință, posibilele efecte negative semnificative asupra pieței interne sau repercusiunile asupra stabilității financiare din state membre sau din Uniune. În consecință, indicele de referință de înlocuire desemnat prin actul de punere în aplicare ar trebui, cu respectarea anumitor condiții, să servească drept înlocuitor atunci când autoritățile naționale relevante, de exemplu autoritățile macroprudențiale, consiliile pentru riscuri sistemice sau băncile centrale, stabilesc că dispoziția alternativă convenită inițial nu mai reflectă aceeași realitate economică pe care era menit să o măsoare indicele de referință care încetează, sau că o astfel de dispoziție ar putea reprezenta o amenințare la adresa stabilității financiare. Autoritățile naționale relevante ar trebui să efectueze o evaluare atunci când sunt informate cu privire la caracterul potențial inadecvat al unei dispoziții alternative utilizate în mod curent de către una sau mai multe părți potențial interesate. Cu toate acestea, o astfel de evaluare nu ar trebui efectuată referitor la fiecare contract în parte. Autoritățile naționale relevante implicate ar trebui să aibă obligația de a informa Comisia și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) cu privire la evaluarea respectivă.
- (13) Părțile contractante sunt responsabile de analizarea angajamentului lor contractual pentru a stabili situațiile în care se aplică o dispoziție contractuală alternativă. În cazul în care interpretarea unui contract sau a unui instrument financiar astfel cum este definit în Directiva 2014/65/UE, arată că părțile nu au prevăzut situația de încetare definitivă a indicelui de referință ales, indicele de referință de înlocuire statutar, care este desemnat în conformitate cu prezentul regulament, ar trebui să reprezinte o opțiune de siguranță în caz de încetare definitivă a respectivului indice de referință.

- (14) Având în vedere că înlocuirea unui indice de referință ar putea necesita modificări ale contractelor, sau ale instrumentelor financiare astfel cum sunt definite în Directiva 2014/65/UE, în care se face trimitere la astfel de indici de referință, atunci când modificările respective sunt necesare pentru utilizarea sau aplicarea în practică a indicelui de referință de înlocuire, Comisia ar trebui să fie împuternicită să prevadă modificările de conformare esențiale corespunzătoare în actul de punere în aplicare.
- (15) Pentru indicii de referință care sunt desemnați de Comisie ca fiind critici într-un stat membru în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011 și în cazul în care încetarea sau lichidarea unui astfel de indice de referință ar putea perturba în mod semnificativ funcționarea piețelor financiare din respectivul stat membru, autoritatea competentă relevantă ar trebui să ia măsurile necesare pentru a evita astfel de perturbări în conformitate cu dreptul său intern.
- (16) Dacă un stat membru aderă la zona euro și lipsa ulterioară a datelor pentru calcularea unui indice de referință național impune înlocuirea indicelui de referință respectiv, ar trebui să fie posibil ca statul membru respectiv să prevadă tranziția de la respectivul indice de referință național la un înlocuitor al acestuia. În acest caz, statul membru respectiv ar trebui să ia în considerare consumatorii, în calitate de părți contractante, și să asigure că aceștia nu sunt afectați negativ, într-o măsură mai mare decât este necesar, de o astfel de tranziție.
- (17) Pentru a desemna anumiți indici de referință pentru cursul de schimb valutar la vedere din țări terțe ca fiind excluși din domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2016/1011, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește exceptarea indicilor de referință pentru cursul de schimb valutar la vedere pentru monedele neconvertibile, atunci când aceștia sunt utilizați pentru calcularea plăților care derivă din contractele derivate valutare nelivrabile. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽⁷⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (18) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a desemna un indice de referință de înlocuire care să substituie toate trimiterile la respectivul indice în contractele sau în instrumentele financiare astfel cum sunt definite în Directiva 2014/65/UE, care nu au fost renegociate până la data aplicării actului de punere în aplicare. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁸⁾. Securitatea juridică impune ca Comisia să își exercite respectivele competențe de executare numai atunci când apar evenimente declanșatoare precis definite, care demonstrează în mod clar că administrarea și publicarea indicelui de referință care urmează să fie înlocuit vor înceta definitiv.
- (19) Comisia ar trebui să își exercite competențele de executare numai în situațiile în care estimează că încetarea sau lichidarea unui indice de referință poate conduce la consecințe negative care perturbă în mod semnificativ funcționarea piețelor financiare sau economia reală din Uniune. Mai mult, Comisia ar trebui să își exercite competențele de executare numai în cazul în care a devenit clar că reprezentativitatea indicelui de referință în cauză nu poate fi restabilită sau că indicele de referință încetează definitiv.
- (20) Înainte de a-și exercita competențele de executare care îi permit să desemneze un indice de referință de înlocuire, Comisia ar trebui să organizeze o consultare publică și ar trebui să țină seama de recomandările formulate de părțile interesate relevante și, în special, de grupurile de lucru din sectorul privat care funcționează sub egida autorităților publice sau a băncii centrale. Aceste recomandări ar trebui să se bazeze pe consultări publice ample și pe avizul unor experți în domeniu cu privire la rata de înlocuire cea mai adecvată pentru indicele de referință al ratei dobânzii care încetează. Comisia ar trebui să țină seama și de recomandările altor părți interesate relevante, de exemplu autoritatea competentă a administratorului indicelui de referință și ESMA.

(7) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(8) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (21) La momentul adoptării Regulamentului (UE) 2016/1011, se preconiza că, până la sfârșitul anului 2021, țările terțe vor stabili regimuri de reglementare similare pentru indicii financiari de referință și că utilizarea în Uniune de către entitățile supravegheate a indicilor de referință din țări terțe va fi asigurată prin decizii de echivalență adoptate de Comisie sau prin recunoașterea sau aprobarea acordată de autoritățile competente. S-au înregistrat însă progrese limitate în acest sens. Domeniul de aplicare a regimului de reglementare a indicilor financiari de referință diferă în mod semnificativ între Uniune și țările terțe. Prin urmare, pentru a asigura buna funcționare a pieței interne și disponibilitatea indicilor de referință din țări terțe spre utilizare în Uniune după încheierea perioadei de tranziție, Comisia ar trebui să prezinte, până la 15 iunie 2023, un raport privind revizuirea domeniului de aplicare a Regulamentului (UE) 2016/1011, astfel cum este modificat prin prezentul regulament, în special în ceea ce privește efectul acestora asupra utilizării indicilor de referință din țări terțe în Uniune. În raportul respectiv, Comisia ar trebui să analizeze consecințele amplei domeniului de aplicare a unui astfel de regulament pentru administratorii și utilizatorii de indici de referință din Uniune, dar și în ceea ce privește utilizarea în continuare a indicilor de referință din țări terțe. În special, Comisia ar trebui să evalueze dacă este necesară modificarea în continuare a Regulamentului (UE) 2016/1011 pentru a reduce domeniul său de aplicare doar la administratorii unor anumite tipuri de indici de referință sau la administratorii ai căror indici de referință sunt utilizați pe scară largă în Uniune.
- (22) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ^(*) a fost modificat recent pentru a oferi claritate participanților la piață cu privire la faptul că contractele încheiate sau novate înainte de începerea aplicării cerințelor de compensare sau de marjă în cazul contractelor derivate extrabursiere care se raportează la un indice de referință (denumite în continuare „contracte istorice”) nu vor fi supuse acestor cerințe dacă respectivele contracte sunt modificate cu privire la indicele de referință la care se raportează sau dacă modificările respective servesc scopul exclusiv de a pune în aplicare sau de a pregăti punerea în aplicare a indicelui de referință de înlocuire sau pentru a introduce dispoziții alternative pe perioada tranziției către noul indice de referință, ca parte a reformei vizând indicii de referință. Reformele indicilor de referință sunt rezultatul unor inițiative și cooperări coordonate la nivel internațional, menite să reformeze indicii de referință pentru a respecta principiile internaționale pentru indicii financiari de referință publicate de Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare. Regulamentul (UE) 2016/1011 impune entităților supravegheate să elaboreze și să mențină planuri scrise solide care să stabilească acțiunile pe care le-ar întreprinde în cazul în care un indice de referință se modifică semnificativ sau încetează să mai fie furnizat și să reflecte aceste planuri în relația contractuală cu clienții. Pentru a facilita respectarea de către participanții la piață a acestor obligații și pentru a sprijini măsurile luate de aceștia pentru a accentua robustețea contractelor derivate extrabursiere care raportează indici de referință eventual vizați de astfel de reforme, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ar trebui modificat în plus pentru a clarifica faptul că contractele istorice nu vor face obiectul cerințelor de compensare sau de marjă dacă sunt modificate exclusiv cu scopul de a înlocui indicele de referință la care se raportează, în contextul unei reforme a indicilor de referință.

Prin urmare, excepția respectivă se aplică numai modificărilor contractuale necesare pentru punerea în aplicare sau pregătirea punerii în aplicare a indicelui de referință de înlocuire, ca urmare a unei reforme a indicelui de referință sau necesare pentru introducerea unor dispoziții alternative vizând un indice de referință, pentru a accentua robustețea contractelor relevante. Modificările respective ar trebui să servească la oferirea de claritate participanților la piață și nu ar trebui să afecteze domeniul de aplicare al obligațiilor de compensare și de marjă în ceea ce privește modificarea contractelor derivate extrabursiere în alte scopuri sau în ceea ce privește înlocuirile sau novările, cum ar fi modificările contrapărților.

- (23) Prin urmare, Regulamentele (UE) 2016/1011 și (UE) nr. 648/2012 ar trebui modificate în consecință.
- (24) Având în vedere faptul că LIBOR nu va mai fi un indice de referință critic în înțelesul Regulamentului (UE) 2016/1011 începând cu 1 ianuarie 2021, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în regim de urgență în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

^(*) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) 2016/1011

Regulamentul (UE) 2016/1011 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (2), se adaugă următoarea literă:

„(i) unui indice de referință al cursului de schimb valutar la vedere care a fost desemnat de Comisie în conformitate cu articolul 18a alineatul (1).”
2. La articolul 3, alineatul (1) se modifică după cum urmează:
 - (a) se introduce următorul punct:

„22a. «indice de referință al cursului de schimb valutar la vedere» înseamnă un indice de referință care reflectă prețul, exprimat într-o monedă, al unei alte monede sau al unui coș de alte monede, cu livrare la cea mai apropiată dată posibilă a valutei;”;
 - (b) la punctul 24 litera (a), subpunctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) un loc de tranzacționare, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 24 din Directiva 2014/65/UE, sau un loc de tranzacționare într-o țară terță pentru care Comisia a adoptat o decizie de punere în aplicare potrivit căreia cadrul juridic și de supraveghere al țării respective este considerat ca având efect echivalent în înțelesul articolului 28 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*) sau al articolului 25 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului, sau o piață reglementată considerată a fi echivalentă în temeiul articolului 2a din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, însă, în fiecare caz, numai în ceea ce privește datele de tranzacție referitoare la instrumente financiare;
3. La titlul III, titlul capitolului 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Indici de referință pentru rata dobânzii și indici de referință pentru cursul de schimb valutar la vedere”.
4. Se introduce următorul articol:

„Articolul 18a

Indici de referință pentru cursul de schimb valutar la vedere

- (1) Comisia poate desemna un indice de referință pentru cursul de schimb valutar la vedere care este administrat de administratori situați în afara Uniunii atunci când sunt îndeplinite ambele criterii următoare:
 - (a) indicele de referință pentru cursul de schimb valutar la vedere se raportează la cursul de schimb valutar la vedere al monedei unei țări terțe care nu este liber convertibilă; și
 - (b) indicele de referință pentru cursul de schimb valutar la vedere este utilizat în mod frecvent, sistematic și regulat pentru a acoperi riscul de fluctuații nefavorabile ale cursului de schimb.
- (2) Până la 31 decembrie 2022, Comisia efectuează o consultare publică pentru a identifica indicii de referință pentru cursul de schimb valutar la vedere care îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (1).

(3) Până la 15 iunie 2023, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 49 pentru a crea o listă cu indicii de referință pentru cursul de schimb valutar la vedere care îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol. Comisia actualizează respectiva listă, după caz.”

5. La titlul III, se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL 4a

Înlocuirea statutară a unui indice de referință

Articolul 23a

Domeniul de aplicare a înlocuirii statutare a unui indice de referință

Prezentul capitol se aplică:

- (a) oricărui contract sau oricărui instrument financiar astfel cum este definit în Directiva 2014/65/UE, care se raportează la un indice de referință și este supus legislației unuia dintre statele membre; precum și
- (b) oricărui contract, ale cărui părți sunt toate stabilite în Uniune, care se raportează la un indice de referință și care este supus legislației unei țări terțe și atunci când respectiva legislație nu prevede lichidarea ordonată a unui indice de referință.

Articolul 23b

Înlocuirea unui indice de referință prin dreptul Uniunii

(1) Prezentul articol se aplică:

- (a) indicilor de referință desemnați ca fiind critici printr-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 20 alineatul (1) litera (a) sau (c);
- (b) indicilor de referință bazați pe contribuții cu date de intrare dacă încetarea sau lichidarea acestora ar perturba în mod semnificativ funcționarea piețelor financiare din Uniune; precum și
- (c) indicilor de referință din țări terțe, dacă încetarea sau lichidarea acestora ar perturba în mod semnificativ funcționarea piețelor financiare din Uniune sau ar prezenta un risc sistemic pentru sistemul financiar din Uniune.

(2) Comisia poate desemna unul sau mai mulți indici de referință de înlocuire, cu condiția să fi avut loc oricare dintre următoarele evenimente:

- (a) autoritatea competentă pentru administratorul indicelui de referință respectiv a emis o declarație publică sau a publicat informații prin care se anunță că indicele de referință respectiv nu mai reflectă piața sau realitatea economică subiacentă; în cazul unui indice de referință desemnat ca fiind critic printr-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 20 alineatul (1) litera (a) sau (c), autoritatea competentă face un astfel de anunț numai atunci când, în urma exercitării competențelor prevăzute la articolul 23, indicele de referință continuă să nu reflecte piața sau realitatea economică subiacentă;
- (b) administratorul indicelui de referință respectiv sau o persoană ce acționează în numele acestui administrator a emis o declarație publică sau a publicat informații, ori o astfel de declarație publică a fost emisă sau astfel de informații au fost publicate, prin care se anunță că administratorul respectiv va dispune lichidarea ordonată a respectivului indice de referință sau va înceta să furnizeze indicele de referință respectiv sau anumite perioade sau anumite monede pentru care se calculează respectivul indice de referință, fie definitiv, fie pe o durată nedeterminată, cu condiția ca, la momentul emiterii declarației sau al publicării informațiilor, să nu existe niciun administrator succesor care să furnizeze în continuare indicele de referință respectiv;
- (c) autoritatea competentă pentru administratorul indicelui de referință respectiv sau orice entitate care are autoritate în materie de insolvență sau de rezoluție asupra unui astfel de administrator, a emis o declarație publică sau a publicat informații prin care se anunță că administratorul va dispune lichidarea ordonată a respectivului indice de referință sau va înceta să furnizeze indicele de referință respectiv sau anumite perioade sau anumite monede pentru care se calculează respectivul indice de referință, fie definitiv, fie pe o durată nedeterminată, cu condiția ca, la momentul emiterii declarației sau al publicării informațiilor să nu existe niciun administrator succesor care să furnizeze în continuare indicele de referință respectiv; sau

- (d) autoritatea competentă pentru administratorul indicelui de referință respectiv retrage sau suspendă autorizația în conformitate cu articolul 35 sau recunoașterea în conformitate cu articolul 32 alineatul (8) sau solicită încetarea aprobării în conformitate cu articolul 33 alineatul (6), cu condiția ca, la momentul retragerii sau suspendării ori al încetării aprobării, să nu existe niciun administrator succesori care să furnizeze în continuare indicele de referință, iar administratorul acestuia va dispune lichidarea ordonată a respectivului indice de referință sau va înceta să furnizeze indicele de referință respectiv sau anumite perioade sau anumite monede pentru care se calculează respectivul indice de referință, fie definitiv, fie pe o durată nedeterminată.
- (3) În sensul alineatului (2) de la prezentul articol, indicele de referință de înlocuire substituie toate raportările la indicele de referință respectiv din contractele și instrumentele financiare menționate la articolul 23a în cazul în care contractele și instrumentele financiare respective:
- (a) nu conțin dispoziții alternative; sau
 - (b) nu conțin dispoziții alternative adecvate.
- (4) În sensul alineatului (3) litera (b), o dispoziție alternativă este considerată inadecvată dacă:
- (a) nu prevede o înlocuire definitivă a unui indice de referință care încetează; sau
 - (b) aplicarea sa necesită consimțământul unor terți și acesta a fost refuzat; sau
 - (c) prevede o înlocuire a unui indice de referință care nu mai reflectă sau diferă în mod semnificativ de piața sau realitatea economică subiacentă pe care indicele de referință care încetează este menit să o măsoare și aplicarea sa ar putea să aibă un impact negativ asupra stabilității financiare.
- (5) Indicele de referință de înlocuire convenit ca rată alternativă contractuală nu mai reflectă sau diferă în mod semnificativ de piața sau realitatea economică subiacentă pe care indicele de referință care încetează este menit să o măsoare și ar putea să aibă un impact negativ asupra stabilității financiare, în cazul în care:
- (a) acesta a fost stabilit de autoritatea națională relevantă, pe baza unei evaluări orizontale a unui anumit tip de angajament contractual, efectuată la cererea motivată a cel puțin unei părți interesate și după consultarea părților interesate relevante;
 - (b) în urma unei evaluări în conformitate cu litera (a), una dintre părțile la contract sau la instrumentul financiar s-a opus dispoziției alternative convenite contractual cu cel mult trei luni înainte de încetarea indicelui de referință; și
 - (c) în urma unei obiecții în temeiul literei (b), părțile la contract sau la instrumentul financiar nu au convenit asupra unui indice de referință de înlocuire alternativ cu cel mult o zi lucrătoare înainte de încetarea indicelui de referință respectiv.
- (6) În sensul alineatului (4) litera (c), autoritatea națională relevantă informează fără întârzieri nejustificate Comisia și ESMA cu privire la evaluarea sa menționată la alineatul (5) litera (a). În cazul în care entități din mai multe state membre ar putea fi afectate de evaluare, autoritățile relevante din toate aceste state membre efectuează evaluarea în comun.
- (7) Statele membre desemnează o autoritate relevantă care este în măsură să efectueze evaluarea menționată la alineatul (5) litera (a). Statele membre informează Comisia și ESMA cu privire la desemnarea autorităților relevante până la 14 august 2021.
- (8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a desemna unul sau mai mulți indici de referință de înlocuire în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 50 alineatul (2), atunci când a avut loc oricare dintre evenimentele menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.
- (9) Un act de punere în aplicare astfel cum este menționat la alineatul (8) include următoarele:
- (a) indicele sau indicii de referință de înlocuire;
 - (b) ajustarea de marjă, inclusiv metoda de determinare a acestei ajustări, care urmează să fie aplicată indicelui care înlocuiește indicele de referință care încetează, la data înlocuirii pentru fiecare termen specific, pentru a ține seama de efectele tranziției sau ale schimbării indicelui de referință care urmează să fie lichidat cu înlocuitorul său;
 - (c) modificările de conformare esențiale care se impun și care sunt asociate și în mod rezonabil sunt necesare pentru utilizarea sau aplicarea unui indice de referință de înlocuire; și
 - (d) data de la care se aplică indicele sau indicii de referință de înlocuire.

(10) La adoptarea unui act de punere în aplicare astfel cum este menționat la alineatul (8), Comisia ia în considerare recomandările disponibile referitoare la indicele de referință de înlocuire, modificările de conformare corespunzătoare și ajustarea de marjă formulate de banca centrală responsabilă cu zona valutară în care indicele de referință relevant urmează să fie lichidat sau de grupul de lucru privind rata de referință alternativă care funcționează sub egida autorităților publice sau a băncii centrale. Înainte de a adopta actul de punere în aplicare, Comisia efectuează o consultare publică și ia în considerare recomandările altor părți interesate relevante, printre care autoritatea competentă a administratorului indicelui de referință și ESMA.

(11) În pofida alineatului (5) litera (c) de la prezentul articol, un indice de referință de înlocuire desemnat de Comisie în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol nu se aplică dacă toate părțile sau majoritatea necesară a părților la un contract sau instrument financiar menționat la articolul 23a au convenit să aplice un indice de referință de înlocuire diferit, înainte sau după data de aplicare a actului de punere în aplicare menționat la alineatul (8) de la prezentul articol.

Articolul 23c

Înlocuirea unui indice de referință prin dreptul intern

(1) Autoritatea națională competentă a unui stat membru în care se află majoritatea contribuitorilor poate desemna unul sau mai mulți indici de referință de înlocuire astfel cum este menționat la articolul 20 alineatul (1) litera (b), cu condiția să fi avut loc oricare dintre următoarele evenimente:

- (a) autoritatea competentă pentru administratorul indicelui de referință respectiv a emis o declarație publică sau a publicat informații prin care se anunță că indicele de referință respectiv nu mai reflectă piața sau realitatea economică subiacentă; autoritatea competentă face un astfel de anunț numai atunci când, în urma exercitării competențelor prevăzute la articolul 23, indicele de referință continuă să nu reflecte piața sau realitatea economică subiacentă;
- (b) administratorul indicelui de referință respectiv sau o persoană ce acționează în numele respectivului administrator a emis o declarație publică sau a publicat informații, ori o astfel de declarație publică a fost emisă sau astfel de informații au fost publicate, prin care se anunță că administratorul respectiv va dispune lichidarea ordonată a respectivului indice de referință sau va înceta să furnizeze respectivul indice de referință sau anumite perioade sau anumite monede pentru care se calculează respectivul indice de referință, fie definitiv, fie pe o durată nedeterminată, cu condiția ca, la momentul emiterii declarației sau al publicării informațiilor, să nu existe niciun administrator succesor care să furnizeze în continuare respectivul indice de referință;
- (c) autoritatea competentă pentru administratorul indicelui de referință respectiv sau orice entitate care are autoritate în materie de insolvență sau de rezoluție asupra unui astfel de administrator, a emis o declarație publică sau a publicat informații prin care se anunță că administratorul respectiv va dispune lichidarea ordonată a respectivului indice de referință sau va înceta să furnizeze indicele de referință respectiv, anumite perioade sau anumite monede pentru care se calculează respectivul indice de referință, fie definitiv, fie pe o durată nedeterminată, cu condiția ca, la momentul emiterii declarației sau al publicării informațiilor, să nu existe niciun administrator succesor care să furnizeze în continuare respectivul indice de referință; sau
- (d) autoritatea competentă pentru administratorul indicelui de referință respectiv retrage sau suspendă autorizația în conformitate cu articolul 35, cu condiția ca, la momentul retragerii sau suspendării, să nu existe niciun administrator succesor care să furnizeze în continuare indicele de referință respectiv, iar administratorul acestuia va dispune lichidarea ordonată a respectivului indice de referință sau va înceta să furnizeze indicele de referință respectiv sau anumite perioade sau anumite monede pentru care se calculează respectivul indice de referință, fie definitiv, fie pe o durată nedeterminată.

(2) În cazul în care un stat membru desemnează unul sau mai mulți indici de referință de înlocuire în conformitate cu alineatul (1), autoritatea competentă a statului membru respectiv notifică imediat Comisia și ESMA cu privire la acest lucru.

(3) Indicele de referință de înlocuire substituie toate raportările la indicele de referință respectiv din contractele și instrumentele financiare menționate la articolul 23a în cazul în care sunt îndeplinite ambele condiții următoare:

- (a) contractele sau instrumentele financiare respective se raportează la indicele de referință care încetează la data la care devine aplicabil dreptul intern care desemnează indicele de referință de înlocuire; și

(b) contractele sau instrumentele financiare respective nu conțin nicio dispoziție alternativă sau conțin o dispoziție alternativă care nu prevede o înlocuire definitivă a unui indice de referință care încetează.

(4) Un indice de referință de înlocuire desemnat de o autoritate competentă în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol nu se aplică în cazul în care toate părțile sau majoritatea necesară a părților la un contract sau instrument financiar astfel cum este menționat la articolul 23a au convenit să aplice un indice de referință de înlocuire diferit, înainte sau după data de aplicare a dispoziției relevante din dreptul intern.”

6. La articolul 28, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Entitățile supravegheate, cu excepția administratorilor menționați la alineatul (1), care utilizează un indice de referință prezintă și mențin planuri scrise solide, în care să prevadă măsurile pe care le-ar întreprinde în cazul în care indicele de referință se modifică în mod semnificativ sau încetează să mai fie furnizat. Atunci când este fezabil și oportun, în astfel de planuri este desemnat unul sau mai mulți indici de referință alternativi care ar putea fi utilizați în locul indicilor de referință ce nu ar mai fi furnizați, indicându-se motivul pentru care acești indici de referință constituie alternative adecvate. La cerere și fără întârzieri nejustificate, entitățile supravegheate furnizează autorității competente relevante aceste planuri, precum și eventualele actualizări, și le reflectă în relația contractuală cu clienții.”

7. La articolul 29 se introduce următorul alineat:

„(1a) O entitate supravegheată poate utiliza, de asemenea, indicele de referință de înlocuire desemnat în conformitate cu articolul 23b sau articolul 23c.”

8. Articolul 49 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(2b) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 18a alineatul (3) și la articolul 54 alineatul (7), se conferă Comisiei pentru o perioadă nedeterminată de la 13 februarie 2021.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3a) Delegarea de competențe menționată la articolul 18a alineatul (3) și la articolul 54 alineatul (7) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(6a) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 18a alineatul (3) sau al articolului 54 alineatul (7) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

9. La articolul 51, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Cu excepția cazului în care Comisia a adoptat o decizie de echivalare menționată la articolul 30 alineatul (2) sau (3), un administrator a fost recunoscut în temeiul articolului 32 sau un indice de referință a fost aprobat în temeiul articolului 33, utilizarea în Uniune de către entitățile supravegheate a unui indice de referință dintr-o țară terță este permisă numai pentru instrumente financiare, contracte financiare și măsurarea performanței unui fond de investiții care se raportau deja la indicele de referință respectiv sau care adaugă o trimitere la un astfel de indice de referință înainte de 31 decembrie 2023.

Primul paragraf nu se aplică indicilor de referință furnizați de administratorii care se mută din Uniune într-o țară terță în cursul perioadei de tranziție. Autoritatea competentă notifică în acest sens ESMA în conformitate cu articolul 35. ESMA întocmește o listă a indicilor de referință din țări terțe cărora nu li se aplică primul paragraf.”

10. La articolul 54, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Până la 15 iunie 2023, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind domeniul de aplicare al prezentului regulament, în special în ceea ce privește utilizarea în continuare de către entitățile supravegheate a indicilor de referință din țări terțe și potențialele deficiențe ale actualului cadru. În respectivul raport se analizează în special dacă este necesară modificarea prezentului regulament pentru a reduce domeniul său de aplicare la furnizarea anumitor tipuri de indici de referință sau a anumitor indici de referință utilizați pe scară largă în Uniune și este însoțit, după caz, de o propunere legislativă.

(7) Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 49 până la 15 iunie 2023 pentru a prelungi perioada de tranziție menționată la articolul 51 alineatul (5) până cel târziu la 31 decembrie 2025 în cazul în care raportul menționat la alineatul (6) de la prezentul articol demonstrează că, în caz contrar, utilizarea în continuare în Uniune a anumitor indici de referință din țări terțe de către entitățile supravegheate ar fi afectată în mod semnificativ sau ar reprezenta o amenințare la adresa stabilității financiare.”

Articolul 2

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012

Articolul 13a din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13a

Modificarea contractelor istorice pentru aplicarea reformelor indicilor de referință

(1) Contrapărțile pot aplica în continuare procedurile de gestionare a riscului menționate la articolul 11 alineatul (3) existente la 13 februarie 2021, în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate de o CPC și care sunt încheiate sau novate înainte de data la care produce efecte obligația de a dispune de proceduri de gestionare a riscului prevăzută la articolul 11 alineatul (3), în cazul în care, după 13 februarie 2021, contractele respective sunt ulterior modificate sau novate cu unicul scop de a înlocui un indice de referință sau de a introduce o dispoziție alternativă în legătură cu orice indici de referință utilizați în contract.

(2) Contractele care sunt încheiate sau novate înainte de data de la care obligația de compensare produce efecte în temeiul articolului 4 și care, după 13 februarie 2021, sunt ulterior modificate sau novate cu unicul scop de a înlocui un indice de referință sau de a introduce o dispoziție alternativă în legătură cu orice indici de referință utilizați în contract, nu sunt, din acest motiv, supuse obligației de compensare menționate la articolul 4.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică numai contractelor derivate extrabursiere a căror modificare sau novație:

- (a) este necesară în scopul înlocuirii indicilor de referință în contextul reformelor indicilor de referință;
- (b) nu modifică substanța economică sau factorul de risc reprezentat de trimiterea la un indice de referință într-un astfel de contract; și
- (c) nu includ alte modificări ale clauzelor juridice din contractul respectiv care nu se raportează la indicele de referință utilizat și, prin urmare, pot modifica contractul într-un mod care necesită în mod efectiv ca acesta să fie considerat drept un contract nou.”

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând cu ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 februarie 2021.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
A. P. ZACARIAS
